

Богданкаво Пресе

Уредиштво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

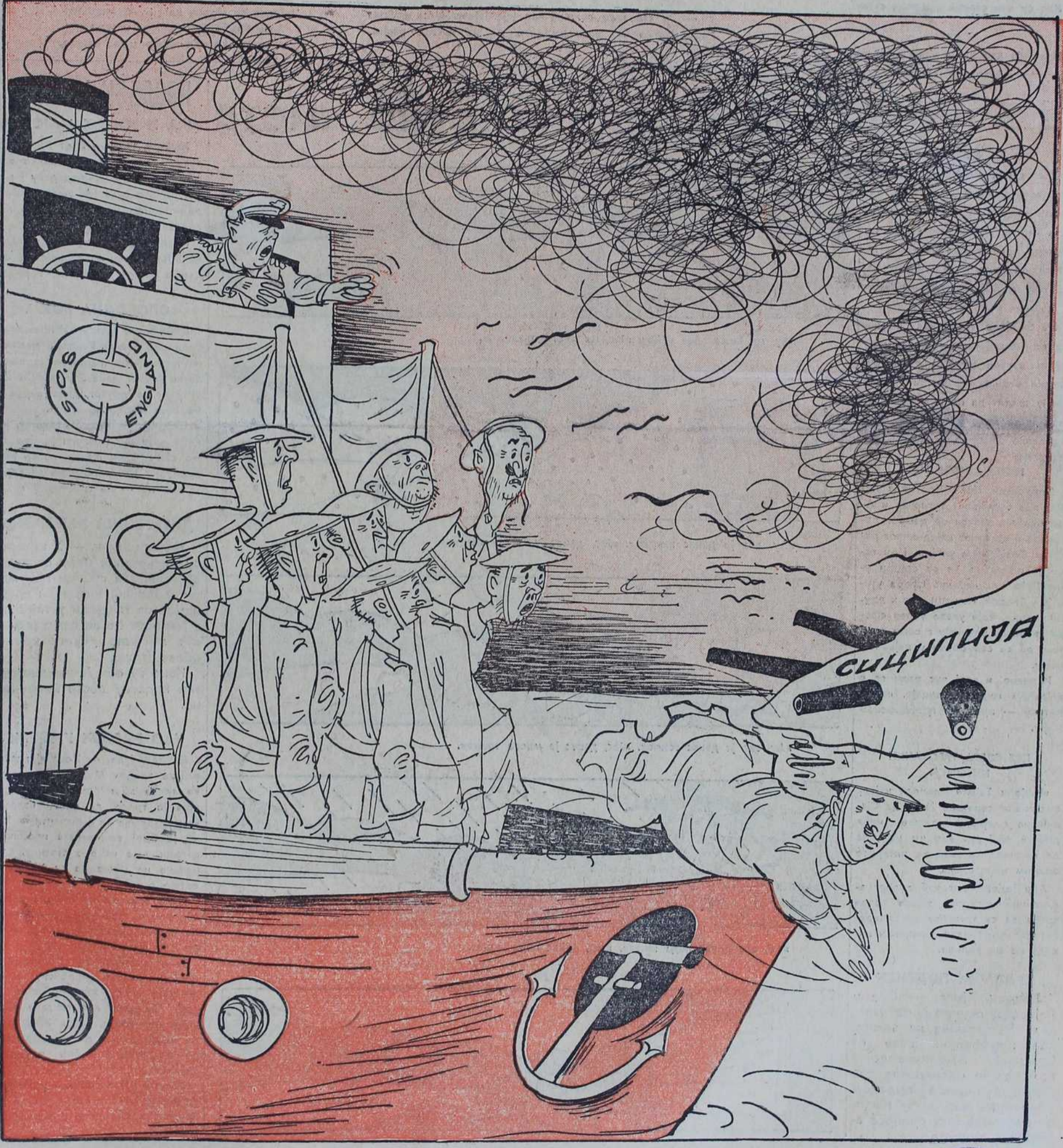
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 17 ЈУЛА 1943

БРОЈ 86 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ИМАЈУ ШАНСУ

— Ви Холанђани, Пољаци, Канађани, Индуси и Црнци, имате сада једну велику шансу да се прославите...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ОПЕКЛИ СУ СВУДА ПРСТЕ - КОМУНИСТЕ САД СЕ КРСТЕ

На источном фронту тежак бој се бије
 Ал' фронт болшевика помако се није
 Десило се ни, то што Москва жели
 Па су комунисти за кидање зрели
 И кад осовина у напад се креће
 Армија црвена задржат је неће
 Изгубила много људи и торова
 Остала је скоро сасвим без тенкова
 А код авиона слика је још гора
 »Штука« је сад за њих као смртна мора
 Хтели су продоре велике и мале
 Ал' су сад морали све то да батале
 Па ортаке моле да се с места макне
 Да им с' неке стране макар мало пакне
 Ал' узалуд нада у то побољшање
 Кад су они сасвим уредили стање.

Над су деца слична

— Ви сте тако слични, као јаје јајету. Моја добра децо, могао бих вас заменити, да не носите разне капе.

На кораку првом Енглезу се смучи
 Јенки се врпољи, почиње да шуца
 Не прија му место где се толко пуца
 Место резултата, свуда свира банда
 Инвазија тежа него пропаганда
 Јер дела су тешка а јевтине речи
 Зато офанзива већ стење и јечи
 Иако се праве да им чини мало
 На много је места већ купања било
 А тек сад ће бити одлучних мегдана
 А морска је вода и горка и слана
 Напад скуп је био а зарада слаба
 Коштало их толко а све биће цаба
 Јер читава флота на дну мора спава
 Бродоломце нема нико да спасава
 И сад када треба да деле мегдане
 Јенки су готови да се већ пишмане
 Зато борбе биће очајне и тешке
 А после ће ићи преко мора пешке.

◆
 Инвазија као да је чаша пуна жучи

Преглед Стране

КО ЋЕ НЕГО ЈЕНКИ

Претседник енглеских бродарских и машинских предузећа, Харисон изјавио је у једном стручном часопису: Ми смо били од вајкада прва земља на свету по изградњи бродова и нећемо дозволити да тај положај изгубимо и да нам неко извуче асуру.

Не би било чудно када би неки од непријатеља имао намеру да им извуче асуру, али баш енглески велики савезници Јенки имају апетит да постану прва земља и да замене свог земљака од овако заморне дужности.

ГРОБЉАНСКИ МИР

Лондонски »џус Кроникл« пише: »За будућност Енглеске и Америке све зависи од доброг договора и стварног заједничког рада са Совјетском унијом. При томе је потребно да се створи умирујућа болшевичка сфера утицаја у Европи. Пољаци, као и други народи, који улазе у ову сферу треба да рачунају с овим фактом, да се све обави у највећем миру.

Наравно, и овај пут ради се о највећем мирном утицају, као у Катину — правом гробљанском миру.

ПРЕ СВЕГА ТРГОВАЧКИ ИНТЕРЕСИ

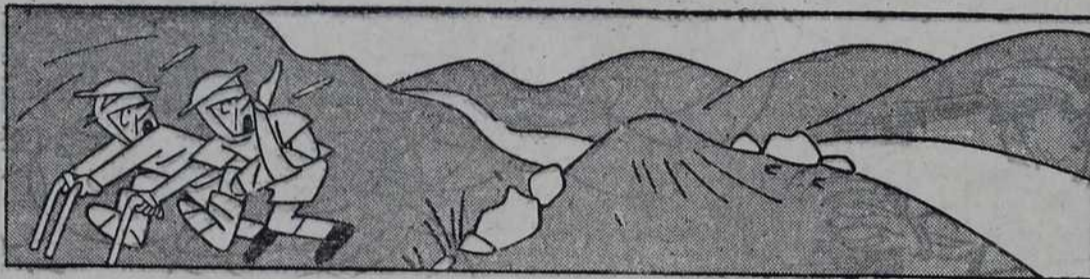
»Њујорк Тајмс« доноси изјаву америчког сенатора Неја, да Сједињене америчке државе неће добити овај рат ако им не успе да подреде трговачке интересе општим интересима.

Ако је овај рат избио због америчких интереса, зашто сада треба да се трговина деградира? Рат без профита Американци никада не би водили.

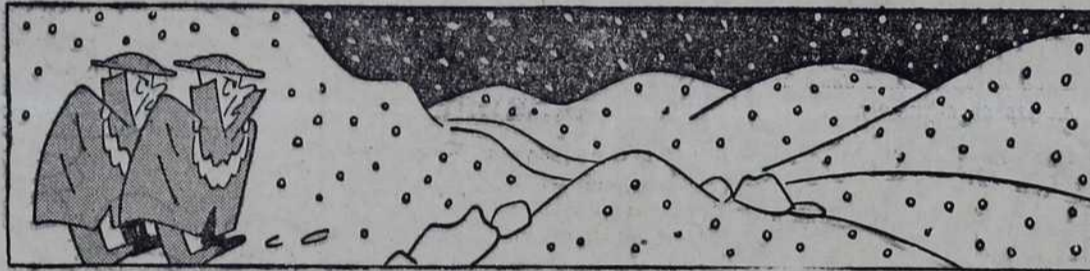
КУЛТУРНИ ПОДВИЗИ

Лондон, јула. — Суд у Лајчестру осудио је пет младих Енглескиња на затвор због неморалних веза са Црнцима. Америчка војна команда је одликовала ове Дон-Жуане-црнце орденом »Атлантске карте« за њихово залагање око преноса америчке културе.

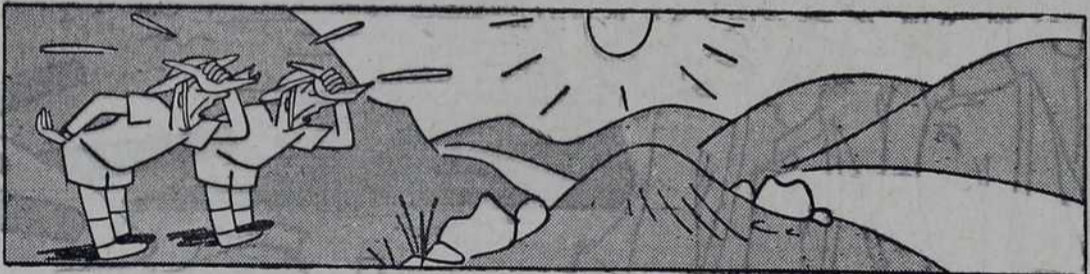
Рђавој овци и руно смета

»Ау, ми ћемо опет доћи.« »Јес, ми опет долазимо.«

»Ау, ала је данас хладно.« »Јес, данас је много хладно.«

»Ау, ала је данас топло.« »Јес, данас је много топло.«

»Ау, ала данас пада киша.« »Јес, данас пада киша.«

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ ИМА И БОЉИХ МАЈСТОРА

Њујорк, јула. — Волт Дизни понудио се да од савезничке војске направи милијардерску војску, пошто су англо-америчке радио-станице направиле само милионску војску.

После овог патриотског предлога Волт Дизни је одликован орденом »Пирл Харбура« I реда.

СЛОБОДНА ВОЉА

Вашиington, јула. — У поморској бици око острва Рендова америчка морнарица потопила је вероватно једног дана 5 јапанских крстарица, а другог дана вероватно опет четири.

Сигурно се не зна резултат, јер нико није видео, него је ово само сањао Мек Артур, па се зато препушта дал неко хоће да верује или не — по слободној вољи.

ДИСКРЕЦИЈА ЗАЈЕМЧЕНА

Њујорк, јула. — У интересу дискреције неће се више објављивати губици на мору. Војнички интереси налажу да се то држи у тајности а јавности ће се само једанпут месечно давати кратка обавештења.

Како су ови Јенки дискретни када су вести неповољне.

КАО РОГОВИ У ВРЕЋИ

Лондон, јула. — Нова »југословенска влада« Мише Трифуновића треба због сталне грознице која је тресе, да опет изврши консултовање са емигрантима. Како је број емиграната необично велики, има их око стотину, то никако не може да се састана одбор емиграната.

Неки чланови су отишли у разне земље, где кују нове завере да изврше херојска дела и оборе ову »јаку« владу.

Тако је бивши бан Шубашић у Америци, напао лондонску емигрантску владу, због србизма, а Јова Бањанин дао оставку због »југословенства«, Пера Живковић би највише хтео да се влада зове јануарска, а Бобић радикалска.

Уопште »Југословени« у Лондону млате празну сламу као и за протеклих 20 година у бившој Југославији.

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 11 јула

До пре два дана било је поврћа као блага, а пиљари учтивии фини па се само смешкају и нуде. Сами терају муштерије да бирају а публика побеснела па се нико не гура. Међутим неким артиклима утврдише цену јер је све добро родило па људи као рачунају да је време да роба мало падне са ценом. Само на жалост, пиљари имају друго мишљење. Они сматрају да то не ваља и одмах се десило чудо. Иако роба пристиже у огромним количинама а нигде је нема. То јест има је само на два три места и то бофл роба, док је бољи квалитет ишчекао. Е, брате, чудан свет — вајка се Таса пензионер. Сваки хоће да заради за један дан колико је моја пензија за три месеца, а не знају будале да је то баксуз пара која се данас може да заради. То је отето од сиротињских уста а та пара није бали пара...

ПОНЕДЕЉАК, 12 јула

Слава Топчидерске цркве па се решимо ја и жена да се мало прошетамо донаде. У трамвају много света као што је ред и обичај, па смо се прописно знојили и парили. Али још горе од запаре деловало је брбљање једнога млађег човека који се хвалисао својим успесима код жена.
— И то сам све постигао мојим говорничким способностима.
— Та није могуће — чуди се један ђосави са црним наочарима.
— На часну реч, — уверава овај заводник одлучно. У томе га упита један трећи:
— А када си постигао највећи успех твојим говорничким даром?
— Онда када је узвикнуо на суду: Господе судије, закљичем се да сам невин за дефицит...
— умеша се у разговор један суви, старији господин који је дотле чукао. Хвалисавац ућута као заливен а мени свану.

УТОРАК, 13 јула

Доктор Ђока дође вечерас у кафану са једном модрицом као петодинарка.
— Шта је побогу Ђоко? — пита га Риста судија. — Тебе удесили за Врбицу?
— Сигурно неко кога си очепао са хонораром — дира га Лаца геометар.
— Или неки преварени муж — добацује Сима пензионер.
— Не трућајте ко будале — љутну се Ђока. Ни једно ни дру-

го Био сам жртва женског језика.
— Језика? — све се зачудише да језик направи оволику чворугу, а *ока продужи:
... дође лепо једна старија жена код мене и рече ми да се осећа врло рђаво због прекомерног рада а ја јој по навизи кажем да покаже језик, а она се нађе увређена па ме тресну улијачем са мога стола. Ето, то је догађај због кога сад носим ову чворугу — заврши Ђока.

СРЕДА, 14 јула

Мој сестрић, мали гимназијалац, има да полаже поправни испит из физике па дошао код мене да га пропитам и дам инструкције како ће да учи. То није много важно за читаоце али ја сам по занимању професор. Окренем га овамо, обрнем онамо, ал мој сестрић баш не зна. Најзад га запитам да ли зна да се на топлоти тела шире а на хладноћи скупљају.
— Знам — вели он.
— Реци ми један пример — питам га даље. Он се збуни па најзад промуца:
— Дани су лети дужи што се шире на врућини а зими су краћи јер се скупљају.

ЧЕТВРТАК, 15 јула

Покрали Перу адвоката али допов био у малеру и брзо га ухагали. Наравно он је већ био уновчио Перине ствари и зато се старешина квартала изненади када код њега дође Пера.
— Хтео сам да видим ту битангу — рече он.
— Шта вам вреди када ваше ствари не можете добити, каже му полицајац, а Пера одмахну руком.
— Море, дигао сам руке од ствари — него сам хтео да га питам како је постигао да уђе ноћу у собу а да га моја Стевка не чује. За двадесет година брака то мени није пошло за руком.

ПЕТАК, 16 јула

Уће данас у кафану Марко, бивши чиновник и достојанствено седе за наш сто. Зачудисмо се та квом његовом држању и са свих страна полете питања, али Марко достојанствено ћути. У томе приђе келнер и упита Марка:
— Шта желите господине инспекторе.
— Тако више немој да ме зовеш. Добио сам службу и више нисам луфт-инспектор — рече он.

— Где си добио место? — упита га Рака порезник.
— Данас сам оспособљен за рад на прегледу и према томе сам упослен — рече Марко весело а келнер се удаљи збуњен, док је Марко нама објашњавао:
— Доједи ми то његово г. инспекторе а цео свет зна да ништа не радим...

СУБОТА, 17 јула

У једном друштву говори о покварености данашњег друштва и о томе како цео свет хоће нешто да заради.
— Вала, баш смо покварени — каже једна удовица — која се иначе бави спекулацијом.
— Још горе, морално је пропало ово друштво — додаје један што је био под судом за фалсификат.
— Вала, Бог треба да пусти потоп да истреби овај свет — рече госпа Цана, бабица а на то се умеша у разговор Раде теолог.
— Ни први потоп није помогао па зашто да Бог употребљава сретства која не помажу...?

Политичке варнице

Има људи, који су жива клевета човечанства, већ тиме што постоје (Душан Симовић).
Реклама је само песак који се баца истини у очи — (Дража Михајловић).
Нада је најбоља — ако немамо иначе шта друго (Миша Трифуновић).
Има људи који много говоре, а о њима се ништа не чује (Лондонски спикер Илија Јукић).
Много глупости заједно дају златно животно правило (Милан Грол).

БОДЉЕ

Спортишки еширам

С. К. 13 стиша врење
Испапо је помирење
Вратише се сви
Да се боље групе споје
Да се лакше паре броје
Благајника — три!

ДА ПОПРАВИ КОНКУРЕНЦИЈУ

Публика која се клади на тркама добила је три недеље отсуства да спреми нове паре а за то време ће се тркачка грла одмарати од дрога и шприцања.

ИСПРАВИЛИ НОГЕ

Сениори који нису ударили лопту по две-три деценије треба да одиграју утакмицу. Али пошто су већини ноге укочане од шприцера и другог тренинга, ова је утакмица одложена.

БОДЉЕ

КАФАНИ ГРГЕЧ

Ти си био чудан ђосак
Напојио многог оше
Па како сад те руше
То је опет на туђ трошак
Ап' и беше крајње време
Те ругобе да распреме.

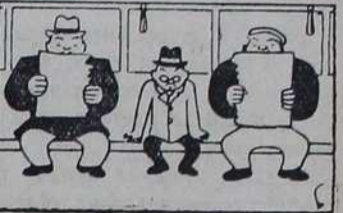
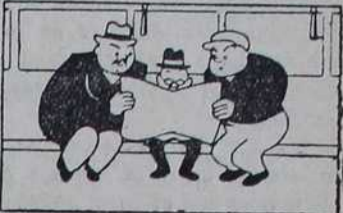
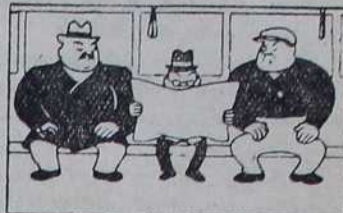
ЈЕДНОЈ МАНИ

Откако се знамо
Чувство нам је расно
Да сваком признамо
Заслуге — ал касно
То се одржало до данашњег дана
Дуг језик — нам свима, највећа је мана.

КРИТИЧАРУ

Јавила се звезда нова
Па те много обрздова
Примерак је леп
Без критике да не буде
И ту нову звезду куде
Веле има реп.

Када један чита једне новине, а има комшије

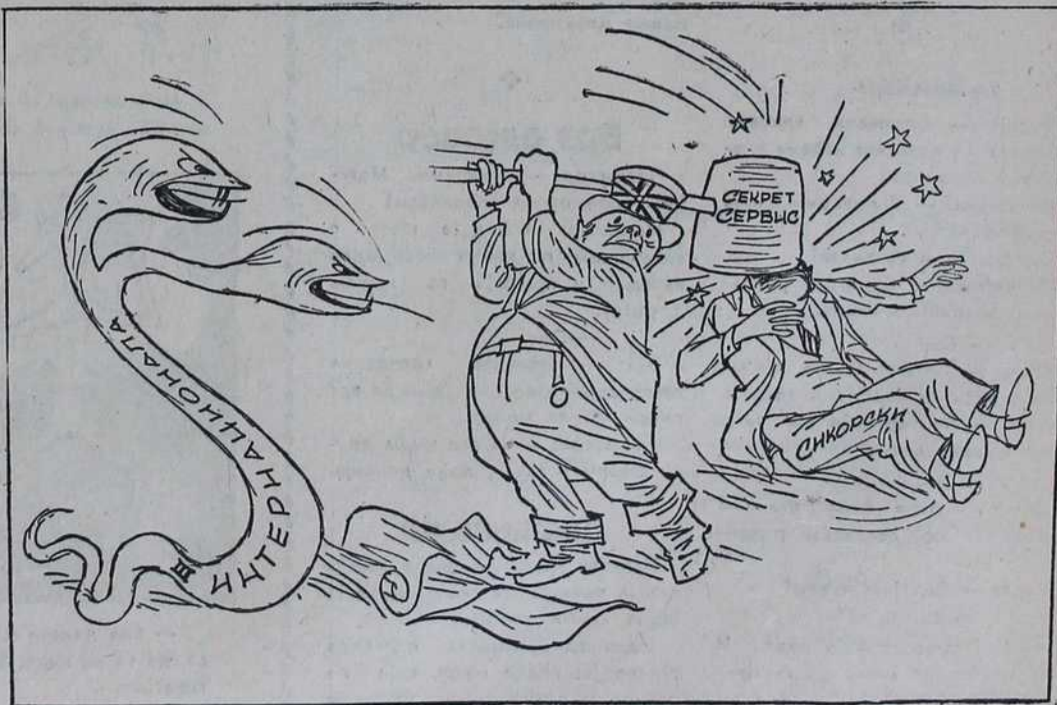

— Боби, дижи се, Боби, упали су попови.

— Замислите, јуче док сам свирала на клавиру један сусед ми је разбио прозор!
— Погрешно је, сада ће још јаче да чује.

НИ ПО БАБУ, НИ ПО СТРИЧЕВИМА, ВЕЋ ПО ПРАВДИ БУЛА ЕНГЛЕСКОГА...

Бодљикава значења

ЛАСТА — микроскопски модел авиона; одлично и са великим успехом прави акробације.

СЛАДОЛЕД — мрвица зиме.

ПЛАНИНА — земља је лупила главом о једну планету и порасла чворуга.

ПРИДЕВ ЈЕ — легитимација именице. На пример: Незаинтересовани пријатељ, искрена жена, утврђене цене. Како се из горњих примера види, у питању су често лажна документа (лажне исправе).

ПРИДЕВ је бенгалска ватра која може да ти се упали у рукама само ако не знаш добро да га употребиш.

ПРИДЕВ је за именицу исто што и шминка за жену. Кад се употреби са извесном мером заводи, а ако се претера онда и зазива смех.

ПРЕТВАРАЊЕ је шминка душе. У умереним дозама ублажава мане, у претераним их повећава и истиче.

ЗНАТИ ПРЕТВАРАТЕ се је знање као и свако друго. Знати претварати се да се не претварамо то је већ успех.

ПРЕТВАРАТИ СЕ — ево најзад једне од мало ствари коју жене са искреношћу чине.

ПРЕТВАРАЊЕ је свеже обојена клупа на коју често и сам фарбар расејано, може да седне.

ВАРОШАНИ ЗЕМЉОРАДНИЦИ

Пред једном кућом, на једном бившем травњаку изникле су неке биљнице. Тројица Београђана стали па гледају и дискутују међусобно.

— Па ово су кромпири, свакако, кромпири.

— Не бих рекао, рече други, по листовима би се пре рекло да је то паприка.

— Ама, брате, какве паприке те спопале, зар не видиш да је по парадајз, прихвати трећи.

— Туда је баш пролазио један сељак те одлучише њега да питају.

— Је ли брате, која је то биљка што овде расте?

— Та ово, господе, код нас зову сунцокретом, одговори им овај и мирно продужи.

Гоцкан

Судија: — Оптужени, требало је одмах да однесеш нођени новчаник у полицију.

Оптужени: — У полицији није било никога.

Судија: — А сутрадан?

Оптужени: — Сутрадан у новчанику није било ништа.

Отац: — Слушај, Јоване сви ми се жале да се слободно владаш.

Син: — Па зар није то, тата, твоја највећа жеља?

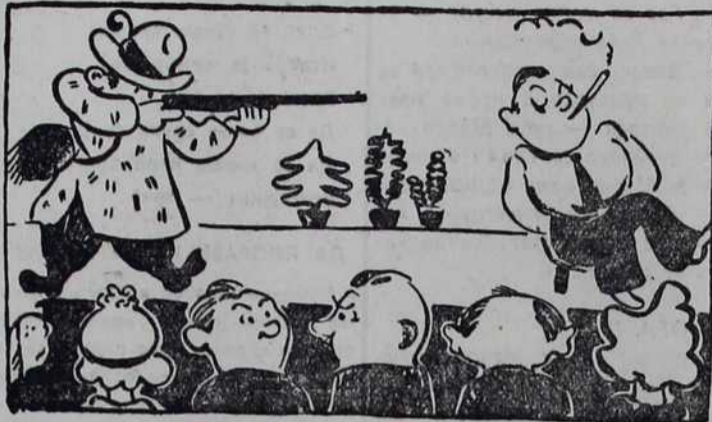
Неда: — Види, Вера, шта сам добила на мој двадесети рођендан.

Вера: — Зар још чуваш?

— Мој рукопис није рђав. И највећа будала може да га прочита.

— Дај да видим да ли могу ја.

Зато се и боји

— Немој да се нервираш, он ће сигурно попушити цигарету.
— Баш зато се и бојим!

Само једно

Један господин долази на железничку благајну и пита:

— Молим вас, могу ли добити возну карту за пса?

— Не, господине морате се возити као обичан путник.

Забораван кувар

Сталан гост обраћа се келнеру.

— Шта је ово? Обично мени као сталном госту дајете два парчета печења, а данас само једно.

— Имате право, одговори келнер. Кувар је заборавио да га расече на две.

ПО ПОВРАТКУ У ХОТЕЛ

— Дођавола! Мора да сам мортус пијан. Мислио сам да сам изишао, а оно, ено ме у кревету поред моје жене.

Брз одговор

Професор: — Кажми ми, Матићева, пример за плеоназам!

Матићева: — Кад ја шетам с кавалером, па наиђе још један кавалер и пришије се нашем друштву.

Бак: — Извините, господине професоре, хтео сам само да вас питам, да ли мозак...

Професор: — Ја сад имам друге ствари у глави, дођи доцније.

Дефиниција

Издавач једног часописа расписао је конкурс за тему: »Када је једна књига класична?«

Један од приспелих одговора гласио је: »Када људи, који не завиру у књигу тврде, да су је прочитали.«

Наши људи и Писмо малог Јовице

Јао ого смо имали смејулију с да кажем а јуце сам је Видијо у Татом због ову леклутацију не могу да вам објасним. тата бије сугулан да це да се извуце и вец је направијо план па је попијо пуну кутију аспирина и тако отисо на плеглед а Кад тамс а он способан и он досо куци па само Псује и вице а највисе му кливо сто се ја смејем а мени јопет смешно сто он уздисе и замало па да ме бије, ја вала Једва цекам да он оде па ћу димам комоцију у куци о да ладим сто оцу. плво и плво Оцу дузем понова иванку јелбо ми се много допада а нисам смео

цилкусу и већ смо се договолили. има заједно дидемо у биоскоп и позолите и на тлке. само ме блине сто немам пале па не знам како це да се финансила ово пледузеће моле вазно је да тата оде на лад а ја цу вец да ујдулисем ствал има да буде плодаја и расплодаја, татино одело и косуље а ако запне и капут па це бити пала као кисе ал се блате пласим од иванке цим нестане пала она це да се скалтила тако је ладила и с тату и зато је он најулио а длуго она воли дузме Олтака. ал вала нека бидне шта бидне ја сам се Заљубијо па цу дисколистим док тата лади гимнастику.

толко сам се Зацопао да длуго неznam да писем јелбо сам ти поцео дан у куци и све кибикујем ста да се плода због засто ова иванка оце да јој купим неке сандале са плутом а то коста многу пала а ја сам сволц па велти дана нисам ниста Добијо. знам само то да је тетка мула поглесила кабину на плази па Усла код стеве доктола а ста је После било сламота ме да плицам. оцу само да вас молим за дисклецију посто је она постена девојка и висе сталез да се то нигде не плица већ да остане међу нама.

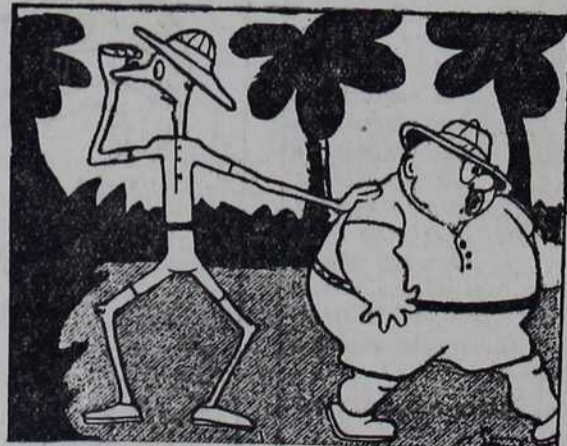
вас Јовица

— Куда идеш!
— Излазим из слике, јер сам заборавио виц па нећу да се обрукам.

Мађионичар: — Може ли се овде добити дивљач без куповне књижице.

— Ено долазе људождери, Цоне. Брзо, сакри се, да те не виде. За мене се не боји Нисам интересантан.

Бодљикава

За шаљиве листове и хумористе месец јули претставља мртву сезону и зато се назива сезона „киселих краставаца“. Онда су облигатне бање, белџ удовци и плажа. Али ето те се теме потрошише пошто сад нико не иде у бању, плажа је престала да буде интересантна јер ко је луд да хипчи по врућини донде, а бежих удоваца нема. Како нема? — Чудићете се ви али ја вам кажем да их нема. Неће јене сам нигде да макну. Тркну до неког села а увече ево их натраг. А за пакост бели удовци су као комарци. Раде само ноћу, справ електрике. Дању су мирни као бубице. Стиде се, ваљда, шта ли! Зато и ја, када дође петак, берем кожу на шиљак. Натентао ме онај куси да уведем ову рубрику али када треба писати ја се презнојавам као да сам попио десет аспирина. Да пишем о таштама не смем. Ко би се њима изишао на крај. Покојни Бен Акиба био је сто пута вештији од мене па му опет таште куснуше плав. Бар десет пута је премештен због тога што се качио о таште па ћу сад ја да се правим паметнији од њега. Да пишем о омладини не вреди. Прво неће уопште прочитати а друго може још неко од њих да ме изударе. С друге стране нећу да им преседа ферије. Зар они десет месеци нису ништа у-

НАШИ КРАЈЕВИ

Експрес комедија

УЧЕНИ ЋАТА

Лица: Порезник, ћата
Порезник: Примитиван? Како то?

Ћата: Примитиван ти је до крајности. Ништа неће да ти сврши, док му не даш мито. Прима мито, па то ти је.

Порезник: А тако. А шта ради учитељ?

Ћата: Учитељ је механичан као и раније.

Порезник: Механичан? Сигурно прави пумпе, радио апарате и друго?

Ћата: Јок, нема он времена за тако нешто. Механичан је до зла Бога и никако не избија из механе.

Порезник: Како је учитељица? Да ли се свикла на село?

Ћата: Свикла се и још како. Све више и више је натурална.

Порезник: Па кад је у селу где је природа око ње, није ни чудо.

Ћата: Како није чудо, господ Мико? Сме ли женска да се натура људима?

Порезник: А, тако. Како иначе? Жетва, воће?

Ћата: Било би добро да није пре неки дан падала сатирична киша.

Порезник: (за себе) Шта му је сад ово? (ћати): Како велиш: Сатирична киша?

Ћата: Још како сатирична, све сатире у пољу.

Порезник: Како ти, како твоји?

Ћата: Фала на питању, добро је. Честим се Богу и Богородици. И стока и фамилија су добро. Купио сам још једну сентименталну краву.

Порезник: Сентименталну краву? Ваљда си је одвојио од телета, па је тужна због тога?

Ћата: Није имала теле, нити је тужна; чила је и задовољна.

Порезник (за себе): Па то ће бити крава сентименталске расе; (ћати): Шта си пазарио код нас у вароши?

Ћата: Свакојаке ситнице: моралне и неморалне.

Порезник (за себе): Шта ли је то купио? Моралне и неморалне ситнице? Ваљда књиге и слике? (ћати): Како кажеш: Моралне и неморалне ствари.

Ћата: Па јес, има разлике, у стварима. Нешто мораш да набавиш, а нешто не мораш. Гас, дуван, лампа, опанци су моралне ствари, а друго ти је неморално као кревет, шпорет, лекови, књиге.

Порезник: Збогом ћато!
Ћата: Збогом и до увиђавности, господ Мико.

Он то није знао

Ћерка чита: — И кад се Одисеј искрцао на острво, чули су се хорови сирена.

— Пази, мајку му, нисам знао да су у Хомерово доба постојале сирене.

Тошке пише Равајлу

Ударила ова жега па се бре не може да дише и какој ће да се писује и шта да се писује. И док се ја знојим ти уфатио ладовинку и салте пландујеш. Е, нема бре бато има с'г Тошке да си оди по плаже и бање а ти ће да пражеш ове измотације за нашу газетку због зашто сам ја еснаф човек па си не могу тепам але совџа Јагуриде што работе по трамбелаји. И то си читаја у газетке за онај девојченце што фаћа мајалос по трамваји и извучује буђелари. Е, да знајеш ја сам сам од њу изгутаја због зашто нисам навикнуја на овеја асфалтирану генерацију. Улезам ти ја у трамбелај, уфатио си човек ред ал салте да се укачим кад ми вика једна трепетљика: Јој чича, пускај ме оће ме фаћа несвес од овеја жегу. Улезамо а та гушодавка се залепила за мен па ич не попушта. А мен ме мило што се девојченце наслонило на мен па салте жмијошем а кад сам сишаја ја се бркнем у џепче а тамо ич. Ни сат, ни буђелар. Оно ме девојченце очисти какој да сам бијо у паровалет ал ако, сам сам крив. Зашто се замлаћујем под старос.

праје калабалк. То ти је младос лудос а ми што имамо седи мустаћи има си одимо на куде бању и седимо у каду да вадимо флека. Затој се и ти Јагуридо враћај а ја ћу да идем место теб због зашто је с'г моја сезона. За мен је овде полоше због зашто с'г салте сељаци могу да фаћају свезе сас проклете Еве а на куде нас цифилаши ич се не гледа. А ја сам ти одртавеја и једва се мицам с краци па кој ће да ме кибицантује кад од мен не мож види фајду већ салте штету.

Тој сам имао да ти писујем а ти с'г памет у главу па да си се одма врнуја на твој дужност Јербо и за млеко је поцврсто а ја си не умем да сипујем воду у млеко Јербо је мој фак сипување воде у истину због зашто у полетику истина може да шкоди.

Одим си на плажу ал то неја за мен. Ове проклетине, трепетљике оде си голишава какој Еве и ич се не срамују од мужи а овија мазноглаvasti санкилоти какој арапи рипају на куде Саву и

КОД ТУМАЧА РУКОПИСА

ГРАФОЛОГ

— Можете ли ми рећи, да ли је писац исправан човек!

Када Амор постане материјалиста, онда страда зец

Козерија

чили и једва дочекали да дође школски одмор па још да их ја гњавим. Да пишем о меницама и дуговима није савремено. Смејаће ми се свет. Ко још даје на меницу а већ дугове не вреди ни спомињати.

Да испричам неку смешну причу и то не иде. Има бар двадесет хумористичких позоришта која потрошише све вицеце па да ми је мајка Јана не бих могао нешто ново да измислим. Зар они преписаше све старе скечеве и шале па сад ја да измислим нешто ново. А и не ваља да сви правимо вицеце. Неко мора да буде озбиљан. Мени, до душе, то не личи али зар сам ја једини који ради ствари које не личе. Данас то ради цео свет па и ја нећу да будем бела врана Зато и ја данас не могу да Вас услужим са козеријом. Дао сам вам кашичицу лимонаде а и то је добро за ову врућину. Управо, то је најбоље само на жалост и код мене је на измаку. Идући пут биће водица јер морам да разредим да би ми трајала за ову мртву сезону.

Знам да ће даме бити љуте на мене што их у овом броју не дирам али ако, нека се и оне мало одморе. Није њима данас лако. Све је пало на њих па би још и ја требао да им се попнем на главу.

Неуљитна критика

Велики позоришни критичар Сарсе разговарао је једном у друштву с још неким критичарима о једноме новом комаду.

— Што се мене тиче, тај писац не само да не познаје свој посао, него није ни психолог. Дело је без вредности.

У кафани

Неочекивано, онај човек који је извесно време дувао у врућу супу, извади из џепа револвер и хтеде да пуца у тањир.

— Па шта вам то пада на памет, викнух узнемирен.

— Превише је врела, одговори овај мирно, хоћу нек се охлади.

— Ти си пијан!
— Која је од вас две то рекла!

Логично тумачење

— Ако хоћеш дуго да живиш мораш да једеш мање.

— ??

— Тачно, јер живот ти виси о концу.

— Па?

— Па ето, што више једеш, тим си тежи, чим си тежи, тим конач мање издржи.

Није обичај

Један филозоф је приметио:
— Толико пута чујем где кажу: »Сиромашан сам, али поштен«, а никад да каже: »Богат сам, али поштен«.

Само без њеинега

Сретох другара после аутомобилске несреће која се десила његовоме сину и запитах га о стању његовог здравља.

— Лекари су изјавили да ће оздравити за 15 дана, рече ми мој друг, само ако не наступе какве компликације?

— А какве компликације мислиш да могу да искрсну?

— Неки поновни лекарски преглед, мислим.

Кондуктер: — Ви се возите брзим возом, а карта вам важи за путнички.

Путник: — Машиновође може и лакше да вози, ја се не журим.

Из Уредништва
„БОДЉИКАВО ПРАСЕ“

— Господине уредниче, послао сам вам два туцета вицева, јесте ли их прочитали?
— Јесам, пре десет година.

Б р б љ а њ а

— Ти, зар ти? Невероватно да те овде налазим.
— Чуди те то, што си ме нашао код куће.
— Па наравно. Налазим овде у твојој кући увек све само непознате људе, а никада тебе.
— Кажеш да налазиш увек непознате?
— Па, да, јасна ствар. Уосталом твоја је жена тако симпатична и љубазна са свима.
— Шта? Ти би хтео да ја посумњам у верност своје жене?

— А што треба да посумњам да ти је неверна?
— По теби, онда, ја не смем да сумњам?
— Па наравно. Треба да си сигуран.
— Да ми је жена верна?
— Не, већ да је вара.
— Море не претеруј увек са својим претпостављенима. Испричај ми боље шта је са твојом новом собарицом.
— Да ли си је видео?
— Дивна је то женска!
— Ходи да ти покажем њену собу. Ја сам јој наместио.

— Видећеш како укусно изгледа.
— Хајде, брате, баш да је видим.
— Погледај!
— Згодна је, богами, само чудно, ту фази кревет.
— Шта ће ту. Он се налази у мојој соби.
— А тако! Сад разумем.
— Па, да. Уосталом можемо дозволити себи понекад и коју ситницу. Речи ми право, брате. Врднеш и ти по неки пут, зар не?

— Па разуме се.
— Често се увече касно враћаш кући, јел?
— Да, врло често!
— А шта ти на то жена каже?
— Ништа, ни реч од ње да чујем.
— ?! Зар то твоја жена? Шта значи толико поштовања према теби?
— Не већ...
— Онда те се боји!
— Није ни то, већ њу никад не затекнем код куће. Изгледа ми да стигне увек после мене.

— Где, шта је ово!
— Не узимај то, јер тада нећеш моћи да изостанеш од школе, кад узмеш „Вауер-ов аспиринк“ који помаже код главобоље...

НЕСПОРАЗУМ

Поповић је лошао код лекара да га прегледа. Лекар није код куће и дочекује га девојка, која посетиоцу љубазно каже:
— Моментално, господин доктор није код куће, али он треба сваки час да дође. Ако хоћете, сачекајте га у ординацији.
— Добро, лепа госпођице, одговара Поповић, — а зар ћете ме самог оставити у ординацији?
— О, то ништа не смета, рече млада девојка, господин доктор је затворио све ормане.

Рецепт за путовање

Ко рђаво путује, сам је крив. Ја вам дајем рецепт да угодно живите, а то је један мали доживљај на железници.

Седео сам у возу, који је ишао из Ниша за Београд. Одељење је било пуно и препуно.

Извадих из торбе једну кесу. Узех једну бонбону и ставих је у уста. Цео купе погледао ме је са завишћу.

Једна дама, дебела и округла, запита подозриво:

- Имате ли једну и за мене?
- Врло радо, госпођо!
- Поднесем јој фишек и она узвек узвек једну.
- Врло је љубазно од вас!
- Хоћете ли још једну?
- Ако ме понудите!
- Погледах унаоколо.
- Жели ли још неко једну бонбону?
- Сви су хтели.

Сисали су бонбоне да је све пуцало. Могу да вам поверим да сам путовао беспрекорно. Јер сваки час је по неко одлазио ужурбано, да се не врати брзо. Фишек је био пун бонбона.

бона, с пилулама за столицу — сем оне прве, коју сам ја појео. Умети, то је важно, увек било и остале.

Вршећи са младе

ВАЛИМ ТЕ БОЖЕ, ПОРАВЕ А
ВАЗУ... ПЛИВАЈУ...

ЕЖЕНО МОЈА ДА БИ
СЕ ТИ ОБУЛА,
ПОЛА, МОРАО
САМ ЈА ДА
ОРОДИМ КАО
ТИШТОЉ...

ТАТА, ХТЕО БИ ДА СЕ КУПАМ,
АЛИ ЈЕ БАДЕН ПЛИТАК.
— ЗАМОЛИ ТИЈА ЗАТИ
ДА СЛОЧИ, САМО ТАД, КАЗИ
ДА СЕ НЕ УДАВИШ...

Кости: Ко с ђаволом тикве седи о главу му се лупају. То је стара мудрост али јој ти ниси веровао.

Бошку: Зајам је зао друг — вели народ али си ти то демантовао.

Ики: Твоја козерија није за мали лист. Зато ти је враћамо да сам у њој уживаш.

Болету: Цртеж је одличан, само је мало закаснио. Тај виц је објављен још пре сто година.

Фићи: Зарада је лепа ствар али само без ризика. А ти си брате ризиковао и — заглавио.

Цони: Ко много зна много и пати. Зато не ваља бити радознао и сабајле држати банку.

Диши: Ваше радове смо послали на конкурс јер се види из њих да сте таленат. Једино је малер што сте у завади са правописом и синтаксом.

Радмилу: Опклада није сигурна ако се ствар не удеси. Зато не треба да вас чуди што сте са трака дошли »шворц«.

Незадрживо

— Како си се решио твоје веренице? Што да оде к' твојем најбољем пријатељу?

— Причао сам јој да мој пријатељ има туце свилених чарапа. И тиме је ствар била запечаћена.

Биће јој лакше

— Будите паметни, драга госпођо, умирите се. — Знајте да сузама нећете оживети мужа!

— Оставите ме, молим вас, да се исплачем, после ће ми бити већ лакше и нећу више мислити на њега.

Изучава старине

Наводација: — Добро, само бих вас молио још да ми кажете колико вам је година?

Старија госпођица: — То није потребно. Оставимо прошлост и гледајмо у будућност.

Наводација: — Знате, господин је археолог.

— О —

— Шта је Црнац кад поједе своју мајку?

— Сироче!

— А кад поједе целу породицу?

— Једини наследник!

ДОКАЗ ЉУБАВИ

— Никако не могу веровати да ме ти заиста волиш, Јово.

— Шта кажеш? Зар ја да те не волим? Да знаш само да бих ти разбио њушку само кад бих те видео са неким другим.

Татина маза

— Шта ће ти отац рећи кад чује да си отргао грану с трешње?

— Рећи ће да трешњеве гране нису више тако чврсте као пре рата.

— О —

Судија наређује служитељу:

— Печат, свећу и восак!

Служитељ излази у ходник и виче:

— Петар Светић из Босне.

НЕПОТРЕБАН ЗИД

Подизали су зид око неког гробља.

— А шта ће тај зид, примети један пролазник зидарима. И онако, они који су унутра не могу да изађу а они који су напољу немају баш воље да уђу.

ШТЕДЉИВИ СИН

— Црни сине, да знаш само како је школовање скупо!

— Баш зато учим што мање могу.

— Хоћеш ли испричати Бокану све што смо доживели на нашем отсуству?
— Нећу богами, кад је неко на путу, онда мора нешто и да прећути.

— Како живиш, Маро, са твојим Драгишом!
— Дивно, скоро као да смо разведени.

Ејоиста

— Знаш, драга, рече муж жени, осигурао сам себи живот.

— Ух, ала си себичан, мислиш стално само на себе.

Његова мана

Пре неко вече, у нашем друштву после уобичајене партије покера разговарало се наше друштво о којечему. Одједном ће Степа:

— Опростите ми господе, имам страховиту кијавицу. Дозвољавате ли да обришем нос кецом пика?

— Како?

— Па да, то је једино што имам у џепу. Марамницу сам, изгледа заборавио код куће.

Жели да га поново види

У једној кафани, гост напушта кафану. Други неки гост му добацује:

— Ја ћу се необично радувати, ако вас ускоро опет видим!

— Због чега имате ту жељу, када вас уопште не познајем!

— Ни ја вас — али је мој нови мантил на вама!

Тетика Рајка одговара

Селени: Сачекај млад месец па онда устани рано, три пут обиђи око стола и понова лежи а под главу стави огледало. После тога буди сигурна да ће се неверник вратити.

Борки: Маље на ногама и рукама не треба бријати већ изгорети са свећом. Ништа не мари ако се мало опрљи кожа. То је само споља.

Белкици: Крем од бадема се прави овако. Узме се мало кајсија, воће се поједе а коштице се излупају и језгро прокува у литер воде. Бадем се да деци да једу а са оном водом масирати лице свако вече.

Помодарки: Крем за дан се прави од краставаца а за ноћ од патлиџана. Оба су јако хранљива али више за стомак него за кожу.

Лени: Сунчај се сваки дан између два и четири часа по подне и то само ноге а остало тело покри. Онда можеш да идеш без чарапа. Само је несрећа што ће онда већ захладити па ће ти бити хладно.

Христи: Живот је леп и онда када је човек сам, али треба умети живети.

Види: Данас жене не сме да буду на крај срца јер људи не воле да им се зановета. Зато мењај навике или мужа.

Таква јој навика

— Један млади драмски писац однесе своје дело чувеној глумици на читање. Глумицу је баш затекао у њеној гардероби после завршене претставе.

— Желео бих да Вас нико не узнемирава при читању, рече јој он.

На то она позва собарицу и нареди јој:

— Запамти, нећу да ме нико, ни из ког разлога, не пробуди.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.
Штампа »ЛУЧА«, Београд, Краљице Наталије бр. 100.